

HYVÄT JA HUONOT NEUVOT

SANOTAAN, että hyvät neuvot ovat kullakin arvoisia, silloin kun ne tulevat oikeaan aikaan ja todelliseen tarpeeseen. Kukapa haluaisi väittää, ettei tuo sanonta ole aivan paikallaan; kukapa haluaisi kieltää hyvien neuvojen arvon, silloin jos niitä todella tarvitaan ja jos ne todella ovat hyödyllisiä? Ei kukaan muu, kuin sellainen, joka ei omaa hyväänsä ymmärrä.

Hyvät neuvot ovat meille kaikille tarpeellisia. Kaikki me tarvitsemme niitä. Jokainen ihminen tarvitsee toisten ihmisten neuvoja ja jokaisella on toiselta jotakin oppimista ja jokainen voi antaa toiselle neuvoja, mutta kaikki eivät ole kykeneviä aina päättämään mitkä neuvot ovat heille hyödyllisiä ja mitkä vahingollisia.

Näin on asianlaita ainakin työväenluokan jäsenten suureen enemmistöön nähden. Työläisiä, joilla ei ole ollut tilaisuutta hankkia tietoja, jotka ovat n. k. yleiseen sivistykseen nähden jääneet lapsipuolen asemaan, pyrkii kapitalistiluokka, sen kaikenlaiset juoksupojat, kätyrit, kuten politikoitsijat, kirjailijat, papit, sanomalehdistö j. n. e. kaikessa neuvomaan ja suurin osa työläisistä ei vieläkään näytä käsittävän, että nuo neuvot, joita he tältä taholta saavat, eivät missään tapauksessa ole heille hyödyllisiä, vaan päinvastoin vahingollisia.

Miljoonille työläisille, jotka tänäpäivänä ovat kokonaan työttöminä, sekä myöskin niille, jotka saavat tehdä työtä vain jonkun päivän viikossa nälkäpalkoilla, varmasti hyvät neuvot, — sellaiset, jotka takaisivat heille elämisen mahdollisuudet — olisivat kultaakin kalliimmat. Mutta saavatko he niitä? Saavat paljon. Hyvin paljon saavat neuvoja, mutta minkälaisia nämät neuvot enimmäkseen ovat?

Kapitalistien Antamat Neuvot.

Kapitalistisen sanomiston y. m. kapitalistiluokan edustajain antamat neuvot ovat tavallisesti seuraavanlaisia: "kun ansaitsette vähän, niin muistakaa myös vähän kuluttaa;" — "Olkaa kärsivällisiä, odotakaa, alistukaa, elkää kapinoiko, niin paremmat ja onnellisemmat kansalaiset (kunnioittavat ja auttavat teitä)." Nämä neuvot tarkoittavat, että jos me olemme ansainneet vakituisesti työssä ollessamme sen verran, että olemme saaneet syödä kolme kertaa päivässä, saaneet vaatteita sen verran, että olemme voineet itsemme hädintuskin verhot, niin nyt saadessamme tehdä työtä vain jonkun päivän viikossa, meidän täytyy tyytyä syömään vaan kerran päivässä,

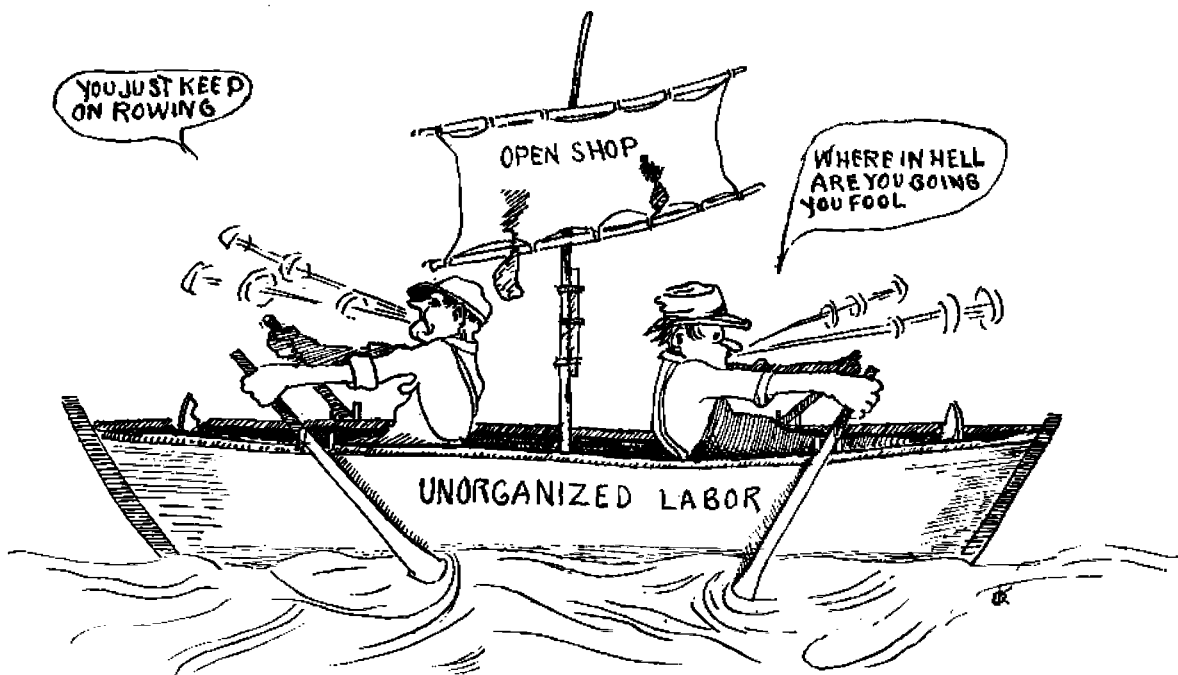
tyytyä kulkemaan repaleissa, ja kun joudumme kokonaan työttömiksi, niin silloin myös täytyy meidän tyytyä olemaan kokonaan syömättä, kulkea alastomina ja kärsivällisinä, nöyrinä ja alistuvaisina odottaa kuolemaa.

Kapitalistiluokan ja sen suoranaisten kätyrien antamat neuvot ovat työläisille vahingollisia. Niiden tarkoituksena on alistaa työläiset entistäankin täydellisempään orjuuteen. Niiden pyrkimyksenä on saada työläisten työstä kiskotuksi yliarvoa jatkuvasti enemmän ja enemmän kapitalistiluokan hyödyksi. Työläinen, joka niitä neuvoja seuraa on itsensä ja oman luokkansa vihollinen. Hän hakee itsensä ja työläistoveriensä tuhoa, — itsensä ja luokkansa murhaa. —

Ammattiunionien Johtajain Neuvot.

Vanhollisten ammattiunionien johtajat neuvovat työläisiä olemaan uskollisia työnantajille, tekemään työnsä paremmin ja tuottamaan enemmän kuin eunion työläiset; pyrkimään yksilöyritteliäisyyteen ja uskomaan, että luokkaerovaisuuksia ei ole olemassa, joten siis luokkataistelua ei tarvita. Nämä neuvot tarkoittavat työläisten riistämisen tehoistamista kapitalistiluokan hyväksi ja työväenluokan vahingoksi. Miten niin? Siten, ettei esim. työläisten kilvoittelu paremmudesta työmaalla, työnteossa, johtaa siihen, että aina pienempi ja pienempi lukumäärä työläisiä tuottaa enemmän ja enemmän tuotteita. Kapitalistit voivat jatkuvasti vähentää työläisiä työstä pois ja silti tulevat työt suoritetuksi. Työttömäin lukumäärä lisääntyy, työväenluokan taloudellinen tilanne tulee jatkuvasti kurjemmaksi, mutta kapitalistien voitot suurenuvat.

Työläisten liikeyrityksillä sellaisilla kuten esim. työläisten pankit ovat, sidotaan työläiset entistä täydellisempään orjuuteen, siten, että noissa pankeissa olevat työläisten säästörahat sijoitetaan kapitalistisiin suurliikkeisiin, joten työläiset saatetaan sellaiseen asemaan, että he joutuvat kaikessa valvomaan näiden kapitalististen suurliikkeiden etua, koska heidän (työläisten) rahat ovat niihin kiinnitettyt. Niillä pyritään hallitsemaan työläiset henkisesti ja ruumiillisesti, niin ettei heillä olisi minkäänlaisia mahdollisuuksia itsensä puolustamiseen, vaikka heidän olosuhteensa kehittyisivät kuinka kurjiksi. Että tällainen on todella näillä työläisten liikeyrityksillä tarkoitus. Lainaamme erään kapitalistisen

Järjestymättöminä eivät työlliset voi toimia itselleen edullisesti.

lehden lausunnon niistä todistukseksi:

"Kun työläinen saadaan kiinnitetyksi liikkeeseen joko siten, että hänelle myydään osakkeita, tai että hänen pankkinsa (työläisten pankki) sijoittaa hänen säästörahansa sen yhtiön bondeihin, jossa työläinen työskentelee, muuttuu hänen käsitteensä päinvastaiseksi kuin ne olivat, jotka hän ennen omasi. Hän tekee työnsä nyt halukkaasti koska tietää itse siitä hyötyvänsä. (Mitä hän hyötyy? Ehkä dollarin tai pari vuodessa, jos liike menestyy.) Hän ei kadehti enään yhtiön voittoja, eikä pida melua oletetusta työnsätulosten riistämisestä. Hän ei enään nuhtelee työtoveriaan liian kovasta työnteosta, kuten ennen, mutta sen sijaan pikemmin siitä, jos tämä yrittää laiskotella, vitkastella työnteossa. — Hänen etunsa nyt ovat samat työnantajain etujen kanssa ja siksi myöskin hänen pyrkimyksensä kaikissa asioissa täytyy olla sopusointuiset työnantajain pyrkimysten kanssa."

Tämä on jo niin suoraa kieltä, että se ei enään selityksiä kaipaa. Sen luulisi jokaisen työlläisen ymmärtävän ilman selittämättäkin. Jokaisen työlläisen, joka vähänkin ajattelee, luulisi helposti huomaavan, mitä tarkoittavat ne "työläisten liikeyritykset", pankit, osakesijoitukset, y.m. joita ammattilioiden johtajat puustaavat ja koettavat

pakottaa alamaisensa, unioihinsa kuuluvat työlläiset, kannattamaan.

Työväen Politikoisjain Hyvät Neuvot.

"Työväenpolitikoisijat" neuvovat työlläisiä äänestämään hyviä miehiä valtion virkoihin vaalien aikana ja sitten odottamaan. Kaikkein "radikaalisimmat" heistä kehoittavat pitämään protestikokouksia, panemaan toimeen mielenosoituskulkueita, liehuttamaan punaista lippua, pitämään kovaa melua j. n. e.

Nämä neuvot eivät ole työlläisille yhtään merkittävämpiä kuin edellä mainitutkaan. Niillä ei saavuteta mitään muuta kuin katkeria pettymyksiä. Työlläisille kun uskotaan, että äänestämällä hyvät miehet hallituksen virkoihin työlläistenkin olosuhteet voidaan korjata, jättävät he taloudellisen — todellisen luokkatoiminnan — sivuasiaksi. He eivät välitä järjestyä, eivätkä taistella palkankorotuksista, työpäivän lyhennyksistä y. m. työlläisille välttämättömistä vaatimuksista, mutta puskevat työtä hurjalla nopeudella, alistuvat, kärsivät ja odottavat herroilta, politikoisijoilta, pelastusta. Tulee työn seisaus, miljoonat joutuvat työttömiksi. Mitä tehdä silloin? — Politikoisijat kehoittavat pitämään protestikokouksia. Mitä merkitystä on niillä? Ei mitään, silloin kun työlläisillä ei ole tehokasta taloudellista järjestöä tukenaan. Kapitalistit naura-

vat järjestymättömään työläisten protesteille. Mitä saadaan aikaan mielenosoituskulkeilla ja meluamisella? Ei mitään muuta kuin, että parhaassa tapauksessa joitakin tuhansia työläisiä joutuu teurastettavaksi kaduilla. Eloonjääneet työläiset saavat palata verissäpäin, katkerasti pettyneinä takaisin entistä ankarampaan orjuuteen, — kärsimään ja odottamaan; odottamaan pelastusta, jota ei koskaan tule siksi, että he odottavat sitä politikoitsijoilta eivätkä pyri itse pelastamaan itseään. Nämä työläiset, jotka luottavat politiikkaan, ovat uskoneet ja seuranneet huonoja neuvoja ja pettyneet ja pettyvät aina jos eivät ymmärrä pettäjistään luopua.

Teollisuusunionistien Neuvot.

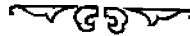
Teollisuusunionismin edustajat, luokkatietoiset työläiset, kehottavat työläisiä taloudellisesti tehokkaalla tavalla järjestymään. Järjestymään teollisuuksittain, tai siten, kun tämän päiväinen teollisuuden kehitys vaatii, sekä jatkuvasti taistelemaan työpäivän lyhentämisen, palkkojen korottamisen, olosuhteiden parantamisen y. m. s. puolesta, sekä riistojärjestelmän kokonaan hävittämiseksi.

Mitä nämä neuvot merkitsevät? Ne merkitsevät, että kun työpäivämme saadaan jatkuvasti lyhemmäksi, niin työttömyys kokonaan katoaa, koska kaikille työläisille silloin riittää työtä; kun palkkoja saadaan korotetuksi, niin me voimme ostaa enemmän

ja enemmän välttämättömiä elämän tarpeitamme ja kun riistojärjestelmä saadaan kokonaan hävitetyksi, niin me olemme tilaisuudessa saamaan itsellemme kaiken mitä työmme tuottaa, — me silloin olemme maailman herroja.

Siiis palkkatyöläinen, ken lienetkin, miehän tarkoin kenen neuvoja sinun olisi parasta seurata. Sinä et suinkaan väittäne, että et kenenkään neuvoja tarvitse. Sinä varmasti olet joitakin näistä yllä mainituista neuvoista seurannut ja ehkä seuraat nykyin vielä. Kysy itseltäsi, ovatko ne neuvot, joita olet seurannut, olleet sinulle hyödyllisiä ja olisiko mahdollista, että ne tulevaisuudessa sitä olisivat.

Sinä olet ehkä tähän saakka jättänyt huomioonottamatta teollisuusunionistien — teollisuuksittain järjestyneiden työläistoveriesi — antamat neuvot, ehkä etupäässä siksi, että niiden seuraaminen on vaikeaa, vaatii sinulta toimintaa, taistelua, kärsimyksiä ja uhrauksia. Kuitenkin kun tutkit niitä ja vertailet niitä toisten — vihollisesi, kapitalistiluokan ja sen kätyrien — antamiin neuvoihin, harkitset kaikkien näiden ohjeiden ja neuvojen sinulle itselle tuottaman hyödyn mahdollisuuksia, niin on aivan varmaa, että sinä tulet hyväksymään näiden luokkatietoisien työläistoveriesi neuvot parhaaksi, sekä tulet niitä seuraamaan. Sinä tulet yhtymään omaan luokkaasi kuuluvain taistelutovereiden kanssa, jos vain käsität luokkataistelun merkityksen.

Lapsiorjat

*Lapsi pieni, hento raukka
tehtaan portist' sisään käy.
Leikit katkee, leipä luolet
ennen aikaans' ennättäy.*

*Tehtaan tomut, öljyt rasvat
leimans' lapsiorjaan lyö.
Kalpeaksi käypi kasvot
seljän vääräks' painaa työ.*

*Vuoden, kaksi; aika kiihtää
astut harvaan kuten mies.
Nuoruus tietämättäs liittää
elos murtaa sorron ies.*

*Et tiedä milloin olet lapsi
sun leikkikenttäs tehdas on.
Työtoverisi, vanhus, harmaa-hapsi
ja tehtaan kone armoton.*

*On työttömänä nuoret miehet
lapset raataa tehtaissa.
Järjesty, jos orja lienet!
Muuten oomme hukassa.*

A. K.